

शौचरताच ये । तडागकूपकर्तारोमुख्यत्वे ते तृष्णा-
भयात् । सेतुजलधारणहेतुर्वन्म । तीर्थशौचं घट्ट-
कपरिष्कारः । तेन सेतुवन्धवट्टपरिष्कारतडागादीनां
करणे प्रत्येकं तृष्णभयभोचनं फलम् । विष्णुः “अथ कूप-
कत्तुस्तत्प्रवृत्ते पानीये दुष्कृताई विनश्यतीति” ।
तत्प्रवृत्ते कूरादुच्यते । विष्णुधर्मोत्तरे “तडागकूपकर्त्ता-
रस्तथा कन्याप्रदायिनः । ललोपानहदातारस्ते नराः
स्वर्गगामिनः” । तोयं विना सङ्कुचितप्राणिदेशे तु
नन्दिपुराणम् “योवापीमयथा कूपं देशे तोयवि-
ज्जिते । खानयेत् स दिवं याति विन्दौविन्दौ शतं
समाः” । ततश्च वाप्यादिखनने प्रत्येकजनविन्दुसम
संख्यशतवर्षावच्छिन्नस्वर्गप्राप्तिः फलम् । एतत्सङ्कल्पा-
नन्तरं वास्तुयागसङ्कल्पः कार्यः । विष्णुः “कूपाराम-
तडागेषु देवतायतनेषु च । पुनः संस्कारकर्त्ता तु लभते
भौतिकं फलम्” । संस्कारविधौ तु “अजले जलसत्-
त्वाद्य” इति वक्ष्यमाणवचनात् जलस्यून्यदेशखनन एव-
प्रतिष्ठा नतु पङ्कोद्धारमात्रे । मत्स्यपुराणे “प्रासा-
दभवनदीनां विशेषं विस्तराद्दद । कुयार्त्तं केन विधा-
नेन कश्च वास्तुमुदाहृतः” इत्युपक्रमस्य वाप्यादीनाम-
प्यभिधानात् आदिपदात् कूपोदार्थं हणम् । “प्रासादेऽप्ये-
वमेव स्यात् कूपवापीषु यस्यते” इत्यभिधानाच्च, तेन वाप्या-
दिकरणेऽपि वास्तुयागः । महाकपिलपञ्चरात्रे “जला-
धारपहार्थञ्च यजेद्वास्तुम् विशेषतः । ब्रह्माद्यदिति-
पर्यन्ताः पञ्चाशत्त्रयसंयुताः ! सर्वेषां कुलवासूनां
नायकाः परिकीर्त्तिताः । असंपूज्य हि तान् सर्वान्
प्रासादादीन् कारयेत् । अनिष्टप्रतिर्विनाशः स्यादुभयो
धर्मधर्मिणोः” । ब्रह्माद्यदितिपर्यन्ता इति कल्पान्तरम् ।
देशीपुराणोक्तेषादिकल्पोपपत्तिश्चेति । धर्मधर्मिणोस्तडा-
गादितत्कर्त्तव्यः । तद्दिने तदकरणे उत्सर्गदिनेऽपि
वाप्यादौ तत्करणम् । “प्रासादभवनोद्यानप्रारम्भपरि-
वर्त्तने । पुरवेशप्रवेशे च सर्वदोषापनुत्तये । इति वास्तु-
पशमनं कृत्वा सूत्रेण वेदयेत् । वास्तुयागमकुर्वीत-
वाङ्गारो भविष्यति” । इति मत्स्यपुराणवचने पुरवेश-
प्रवेशे वास्तुयागप्राप्तेः पूर्वोक्तवचनेन प्रासादधर्माति-
देशादत्रापि प्रासादप्रतिष्ठावत् वाप्यादिप्रतिष्ठादिने वास्तु-
यागकरणम् । तदारम्भकालो दीपिकायास्तु यथा “पुष्पा-
मैलकरोत्तराश्विचरणब्रह्मास्तुपितेन्दुभैः शस्तेऽर्के शुभयोग-
तारतिथिषु क्रूरैश्चशैथेयैषु च । पुष्टेन्दौ जलराशिगे

दशमगे शुक्रे शुभांशोदये प्रारम्भः सलिलाशयस्य शुभदो
जीवेन्दुपुलोदये” । पुष्पानुराधाहस्तोत्तराश्विचरिणी-
शतभिषारोहिणीपूर्वाषाढाश्रमशशिरोभिः । मातृस्ये
“चन्द्रादित्यबलं लब्ध्वा लग्नं शुभनिरीक्षितम् । सप्तो-
च्छायादि कर्त्तव्यमन्यत्र परिवर्जयेत् । अश्विनीरोहिणी-
मूलसुत्तराश्वमैन्दवम् । स्वाती हस्तानुराधा च गृह्णा
रम्भे प्रशस्यते । वज्रव्याघातशूले च व्यतीपातातिग-
ण्डयोः । विष्णुभगण्डपरिचवर्जं योगेषु कारयेत् ।
आदित्यभौमवर्जं न्तु सर्वे वाराः शुभावहाः । प्रासादे-
ऽप्येवमेव स्यात् कूपवापीषु चैव हि” । तदुत्सर्गफलम् ।

“संचेपात् प्रवक्ष्यामि जलदानफलं ब्रह्मणु । पूर्वकि-
रि-
ग्यादिदानेन विष्णुः प्रीणाति विश्वदत्तः” । जलाशय-
करणार्थं भूमिदाने फलमाह चित्रगुप्तः “जलाशयार्थं
यो दद्यात् वाक्पुणं लोकमाप्नुयात्” । भूमिमिति शेषः ।
कालमाह मत्स्यपुराणे “ब्रह्मणु राजन् ! प्रवक्ष्यामि
तडागादिषु यो विधिः । सैवे वा फाल्गुने वापि ज्येष्ठे
वा माघे तथा । माघे वा सृष्टेवानां प्रतिष्ठा शुभदा
भवेत् । प्राप्य पक्षं शुभं शुक्लमतीति चोत्तरायणे ।
पुण्येऽङ्गि विप्रकथिते कृत्वा ब्राह्मणवाचनम्” । अतीति
प्रवृत्ते तथा च प्रतिष्ठासमुच्चये “माघे च फाल्गुने चैव
चैत्रवैशाखयोरपि । ज्येष्ठाषाढकयोर्वापि प्रवृत्ते चोत्त-
रायणे” । पुण्येऽङ्गि अथमचन्द्रादिभूत्ये ब्राह्मणवाचनं
पुण्याहस्तत्राङ्गिवाचनम् । “पञ्चमी च द्वितीया च
तृतीया सप्तमी तथा । दशमी पौर्णमासी च तथा
श्लेषा त्रयोदशी । चासु प्रतिष्ठा विधिवत् कृता शुभफला
भवेत्” । मातृस्ये “आषाढे हे तथा मूलसुत्तराश्वमेव
च । ज्येष्ठाश्रवणरोहिण्यः पूर्वभाद्रपदा तथा । हस्ता-
श्विनी रेवती च पुष्योमृगशिरस्तथा । अनुराधा तथा
स्वाती प्रतिष्ठादिषु यस्यते । बुधो बृहस्पतिः शुक्रस्तथ
एते शुभावहाः । एतच्चिरीक्षितं लग्नं नक्षत्रञ्च प्रश-
स्यते । गृह्णतारावलं लब्ध्वा गृहपूजां विधाय च ।
निमित्तं सखलं ज्ञात्वा यज्यित्वा तथाऽशुभम् । शुभयोगे
शुभे लग्ने क्रूरग्रहविपरिजिते । लग्ने ऋक्षे च कुर्वीत
प्रतिष्ठादिकसुत्तमम् । अयने विपुवे तद्वत् षड्शीतिसुखे
तथा । “सुराशं स्थापनं कार्यं विविहट्टेन कर्मणा” ।
भविष्ये “प्रतिपक्ष द्वितीया च तृतीया पञ्चमी तथा ।
दशमी त्रयोदशी चैव पौर्णमासी च कीर्त्तिता । सोमो
बृहस्पतिश्चैव शुक्रश्चैव तथा बुधः । एते सौम्यगहाः ।